

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת כי תישא תשע"ח

מטלה
כבדה

4

7 תשבץ

ערוץ מאיר
לילדים

לפניות ולפרסום:

Alon@meirkids.co.il

טל': 073-2379816

פקס: 073-2379802

חטא העגל

ומה משה רבנו עשה כאשר הוא חזר מהר סיני? ברגע שמושה ראה את העגל ואת העם רוקד סביבו - הוא שבר את לוחות הברית! עם ישראל לא היה מתאים לקבל את לוחות הברית במצב כזה.

ובכל זאת, משה רבנו לא התיאש מעם ישראל. אפילו שה' קעס מאוד על חטא העגל, משה רבנו בקש ממנו שישלח לעם ישראל. הוא עלה להר סיני להתפלל ולבקש שה' ירחם על עם ישראל. ובאמת ה' שלח להם, ומשה רבנו ירד עם הלוחות השניים.

הספור שנמצא במרכז פרשת כי תשא, הוא ספור חטא העגל. בני ישראל ראו שמושה רבנו מתעכב מלדת מהר סיני, והם חששו - אולי הוא לא יחזור?

בגלל זה בני ישראל טעו והתבלבלו. הם עשו עגל מזרח, וחשבו שהוא יעזור להם במקום ה' ובמקום משה רבנו, חס וחלילה. אבל כמובן זו היתה טעות ועצה של יצר הרע. כי בודאי אסור לעבוד עבודה זרה משום סבה, וגם אם הם היו ממתינים עוד קצת בסבלנות, הם היו רואים שמושה רבנו חוזר אליהם.

המדריך השכונתי שישן במועדון

"מה נשמע, חברה?" נוהג יוסי לפתוח שיחתו בפגישה איתם.

"משעמם!"

"האמת? גם לי. אז בואו יחד נעשה משהו מעניין" ואז שולף יוסי רעיון למשחק חברה מאוצרו הטוב, ומכניס אותם אט אט לאווירה שונה.

"תשמע, איזה באסה היתה לי בבית הספר. רציתי רק לסמס לחבר שלי משהו חשוב והמורה החרים לי את הפלאפון".

"עודד, כבר אמרנו שאחד הכללים כאן הוא שלא "מקטרים" ולא מביאים לכאן בעיות ותלונות. כאן כולנו משחקים ומדברים באווירה טובה", הזכיר יוסי לעודד את חובתו כחבר במועדון.

"לא מדברים על בעיות ותלונות?" לא מדויק. יוסי הוא האחרון שלא ירצה לשמוע על בעיות. אך לא בשעת חברה. להיפך, זוהי בעצם מטרתו, להביא את הנער לאמון במדריך, עד שיראה בו

יוסי הוא המדריך השכונתי של שכונת "יפה נוף". עקב התרבות אירועים עם עברות פליליות שהיו מעורבים בהם בני נוער, החליטה העירייה לפתוח במועדון בכל שכונה, כדי להפעיל את בני הנוער בשעות הפנאי בפעילות חיובית. המדריכים עברו הכשרה מיוחדת לפעילות מגוונת ויצירתית עם בני הנוער, ויוסי הוא אחד הטובים שבהם.

עם מה מתמודד יוסי?

שכבת הגיל של הנערים אותה מדריך יוסי, היא בגילאי תיכון. רוב התלמידים לומדים במסגרות מסודרות, אך שעות הפנאי הרבות שיש להם מזמינות חיפוש אחר פעילויות שונות, שלא תמיד חיוביות. למשל, לאסוף את עגלות האשפה מפתחי הבתים וליצור מהן שורה ארוכה, "רכבת" ארוכה ה"מטיילת" בשכונה.. או תלישת מודעות מהלוחות הפזורים בעיר... חלקם אף ביצע מעשים חמורים יותר של השחתת רכוש!

הסיפור באדיבות אתר "מידה טובה בפרשה"
"ואם אני מחני נא מספרך..." - הפרשה מלמדת על

מסירות נפש של מנהיג

להרחבה:

www.MIDATOVA.CO.IL • כל הזכויות שמורות

< < <

כתובת לשיתוף במצוקותיו שבבית, וכך יוכל יוסי להציע עזרתו.

הסיפור הלילי

בכל שבוע ישנו סיפור אחד לפחות, סיפור קשה שנחשף אליו יוסי, ומנסה לפצח אותו ולתרום בו את יכולתו. השבוע היה זה סיפורו של נועם.

"מה אתה חושב שאני פראיר שלו?!", טען נועם בקול באחד משיאי השיחה שלו עם יוסי.

"הירגע, שתה מים, ורק אחר כך תענה לי על שאלה קטנה: למי שייכים האופניים?"

"אז מה, אם האופניים שייכים לו, מותר לו הכל?"

כך התנהלה השיחה או, ליתר דיוק הויכוח, בין יוסי לנועם ביחס לאחריותו של נועם על שלמות האופניים של רונן. נועם מקובע בעמדתו שהוא פטור מלשלם את תיקון האופניים ויוסי מנסה לשכנעו שאינו צודק.

אך זהו החלק הקטן של הסיפור...

במהלך הדיון על האופניים חשף נועם בפני יוסי את מר נפשו, כמה קשים החיים בבית כשאביו חולה, לא עלינו, ועל אימו נופל עול הפרנסה וניהול הבית. הטיוח בעיר באופני הספורט של רונן היה לנועם לשחרור מהמתח בבית, ולאגירת כוח לעזרה לאימו בהיותו אח בוגר. השיחה מכאן ואילך עברה מהאחריות לתיקון האופניים והתמקדה במצב בבית.

"אל דאגה, נועם, בעיית תיקון האופניים עלי. מה שאני מבקש ממך הוא להיות בבית האח המרגיע, המגשר, להשרות אווירה טובה בין האחים הקטנים שלך, וכל דבר שתצטרך תפנה אלי בתיאום עם אמא. התנהגות טובה שלך בבית תתרום הרבה לאחים, לאמא ובעיקר להחלמתו של אבא."

השיחות עם נועם נמשכו עד השעות הקטנות של הלילה. יוסי ליווה את נועם הביתה וחזר לסניף להשלים את הלילה בכמה שעות שינה, כיון שהאוטובוס האחרון לביתו כבר עבר.

מטלה כבדה

הפעילויות עם החברות בשביל תלמידה אחרת? שימצאו לה מורה פרטית!". הילה כבר החליטה שהיא מוותרת על התפקיד, אבל היא תאמר את זה למורה רק מחר.

נו הילה, מה החלטת? אני מאוד מקווה שתעמדי בתפקיד החשוב הזה!", פנתה המורה להילה למחרת.

"אאאה...", גמגמה הילה. "המורה, אני לא מתאימה לתפקיד. הלימודים קשים גם לי, ואני חייבת להשתחרר קצת בהפסקות... קשה לי להיות מחוייבת לתלמידה אחרת. חוץ מזה – למה שלא ייקחו לה מורה פרטית?"

"אני קצת מצטערת לשמוע שאת לא מעוניינת במשימה החשובה. דווקא חשבתי שאת מתאימה לזה. מורה פרטית לא תתאים כאן, אנחנו צריכים דווקא חברה קרובה שאביגיל תרגיש קרובה ופתוחה אליה", אמרה המורה. "אני אצטרך לחפש תלמידה אחרת לתפקיד החשוב".

השיחה הסתיימה והילה לא הבינה מדוע היא מרגישה צביטה קטנה בלב...

המורה פנתה לתלמידה אחרת, רונית. רונית היתה מהבנות האהובות בכיתה. היא היתה חברותית מאוד וטובת לב, והמורה החליטה שגם היא יכולה להתאים לתפקיד.

"הילה, את יכולה לגשת אליי לרגע?", הפתיעה המורה את הילה בהפסקה.

"בטח, המורה!", ענתה הילה וניגשה אל המורה.

"הילה, אני רוצה להטיל עלייך משימה חשובה. בוודאי שמת לב לאביגיל, הילדה החדשה שהגיעה לכיתתנו בתחילת השבוע. אביגיל היא ילדה מאוד טובה, אבל יש לה קצת קשיים חברתיים ולימודיים. אני רוצה שאת תתחברי אליה ותהיי לה לעזר", אמרה המורה.

"אבל מה זה אומר?", שאלה הילה בחשש. היא חששה שהתפקיד יגזול מזמנה הפנוי בהפסקות ואחרי הלימודים. לא כל כך היה לה חשק לזה...

"אני מעוניינת שתשבי עם אביגיל בהפסקות ותעברי איתה על החומר שנלמד בשיעור. אולי גם אחרי הצהריים, לפחות בחלק מהימים. אשמח גם שתתחברי אליה ותשחקי איתה. זה חשוב מאוד!", אמרה המורה.

הילה השפילה את עיניה: "המורה, אני רוצה קצת לחשוב על זה. אני לא בטוחה שזה כל כך מתאים לי". בראשה של הילה התרוצצו מחשבות: "למה המורה בוחרת דווקא בי? מה, אסור לי לשחק? אני צריכה להפסיד את כל

בהתחלה המורה ביקשה ממני לעזור לאביגיל, כשהיא עוד היתה תלמידה חדשה בכיתה. אני לא הסכמת, אבל היום אני קצת מצטערת על כך... אני יודעת שאת לא חשבת פעמיים, ולקחת את התפקיד הזה לעצמך – כל הכבוד."

"הילה, את חושבת שזה היה כל כך ברור מאליו?", הפתיעה רונית את הילה. "כשהמורה ביקשה ממני שאעשה את זה, גם אני התחלתי לחשוב שזה יהיה קשה ולמה לי להסתבך עם זה... אבל אז נזכרתי במה שסבתא שלי תמיד אומרת: 'אם רוצים שתעשי משהו קשה, זה אומר שמעריכים את היכולות שלך!'. סבתא שלי חוזרת על זה כל הזמן. לכן החלטתי לקחת על עצמי את המשימה. היום אני לא מתחרטת על כך לרגע, זה ממש עשה לי טוב."

הילה היתה מופתעת מדבריה של רונית. עכשיו היא הבינה שכשמבקשים ממך שתעשה דבר משמעותי, זה אומר שמאמינים בך, וזה גם יכול לעזור לך בעצמך ולתת לך הרגשה טובה.

"רונית, אם פעם תשמעי על משימה נוספת שצריך לעשות, אשמח אם תפני אותה אליי... פעם אחת פספסתי, אני לא רוצה לפספס הזדמנויות נוספות". רונית הנהנה בראשה, והן נפרדו בחיוך.

"בטח המורה!", ענתה רונית לבקשתה של המורה. "אני אשמח להיות החברה הכי טובה של אביגיל. גם אני חשבתי שאולי היא תצטרך משהי שתעזור לה". רונית סיימה את המשפט, ומיד היא פנתה לאביגיל שישבה בקצה הכיתה.

הילה, שעקבה מרחוק אחרי רונית, הרגישה צביטה קטנה נוספת בליבה. כאילו היא הפסידה עכשיו משהו.

הימים עברו, ואביגיל, שהגיעה בתחילה מבוישת וקצת עצובה, הפכה לאחת מהבנות האהובות בכיתה. היא התגלתה כחברותית מאוד. הבעיה שלה בהתחלה היתה שהיה קשה לה להתקרב לבנות האחרות בגלל שהיא היתה שקטה וביישנית, אך לאחר שרונית התקרבה אליה, קיבלה גם אביגיל תחושת ביטחון ונפתחה לכל החברות.

בסוף השנה המורה ציינה לעצמה שהמשימה שהטילה על רונית – הצליחה מעל למשוער. החברות המיוחדת שנרקמה בין רונית לאביגיל הצמיחה את אביגיל ופתחה את ליבה לחברות האחרות, וגם פתחה את לב החברות אליה. הציונים שלה היו טובים, וניכר היה שהיא נקלטה היטב בכיתה, מכל הבחינות.

באחד הימים לקראת סיום שנת הלימודים, פנתה הילה לרונית: "רונית, את יודעת?

כנית בית שחקנים

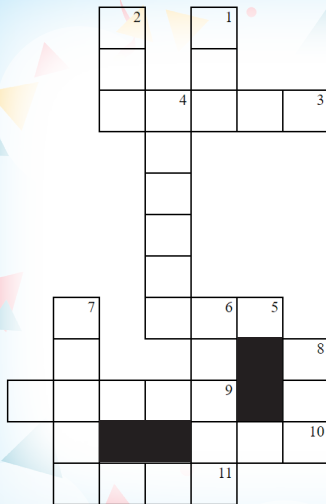
שאלות בכדרשה

1. מה פרוש המילים "כי תשא את ראש בני ישראל"?
2. מאיזה גיל צריך לתת 'מחצית השקל'?
3. מה עונשו של מי שמכין קטורת לעצמו?
4. מי היה הממונה על הכנת המשכן וכליו?
5. "ויחל משה את פני ה' אלוקיו" - מה הכוונה?
6. מה ביקש משה שה' יעשה, אם הוא לא מוכן לסלוח לישראל?
7. מדוע הסתיר משה את פניו?

חידת חדגא: האם אתם יודעים באלו ימים קוראים בבית הכנסת את הקטע בפרשה שמתחיל ב"ויחל משה"?

תשבץ הכרשה

מאונך

1. הבן של הפרה
2. כל אחד נתן חצי ממנו
4. מספר הסממנים בקטורת
6. מהם נעשתה הקטורת
7. "אין קול ענות _____"
8. משה _____ את העגל

מאוזן

3. היה ממונה על עשיית המשבץ
5. משה _____ את הלוחות
9. יש שלוש עשרה כאלה
10. "לא תוכל לראות את _____"
11. משה הסתיר את פניו בו

חידת פולקס: מי אמר למי "ישר כוחך שעברת!"?

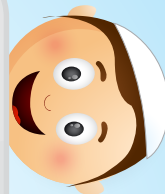
סביב השולחן

חיימק'ה

נעמה

יונתן

בן

טליה

נעמה: אני בטוחה שאתם יודעים שבפרשה מספר על חטא העגל.

בני: ברור. אבל כרגיל - יש לי שאלה מאד קשה בפרשת השבוע. אני לא מבין איך משה רבנו היה מסגל להתפלל על עם ישראל, אחרי שהוא כל כך בגד בו! במקום לחכות למשה רבנו שיחזור, הם עשו עגל מזקב! אני במקום משה הייתי נעלב, ובטח לא הייתי מסגל להתפלל כל כך הרבה לה' שיסלח להם!

טליה: הם בכלל לא פגעו במשה, הם עשו עבודה זרה, אז עברה לה'!
בני: עבודה זרה זו עברה חמורה בין אדם למקום, אבל כאן זה היה קשור גם למשה רבנו שהנהיג אותם במדבר ודאג להם תמיד - ככה הם מחלימים אותו באיזה פסל?

נעמה: איזה דיון מענין יש כאן! אבל בני, אל תשכח מיהו משה רבנו! לא לחנם אמרה התורה שמשה היה ענו יותר מכל בני האדם. באמת זו היתה ענוה עצומה שאנחנו לא יכולים להתחרות בה...

בני: האמת, זה נכון. מי שיש לו את מדת הענוה, יודע לסלוח ולמחול למי שפגע בו.

נעמה: אני נזכרת שיש מדרש שאומר שהנקדה הזו - הדאגה של משה רבנו לעם ישראל - זו נקדת זכות שבפעקבותיה זכה משה לקרני ההוד! **יונתן:** קרני ההוד? מה זה קרני הוד?

נעמה: קרני ההוד הן כעין קרני אור, הארה מיחדת שהבהיקה בכניו. חכמינו אמרו שהוא זכה לאור המיוחד הזה, בין היתר, בגלל שהוא התאנח על קבודם של ישראל. משה רבנו דאג לכבודם של ישראל, שלא יפגעו ולא יענשו. בזכות כך הוא זכה לאור מיחד שאין כמוהו. הלאו שנוזקה להדבק במדה זו של משה רבנו!

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי.

מדי שבת אחרי הצהריים נעמה מוסיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא בפרשת

השבוע. ואפילו לחיימק'ה הקטן לפעמים יש מה לומר...